

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 57 PŽ-390/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kristine Saganić, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izjaviteljice i Nevenke Marković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza TRGOVAČKO KRIŽEVCI d.d. u stečaju, OIB 81027189150, Mali Bukovec, Dubovica 4, kojeg zastupa punomoćnik Damir Vukmanović, odvjetnik u Bjelovaru, protiv tuženika OPĆINA SVETI IVAN ŽABNO, OIB 85606488440, Sveti Ivan Žabno, Trg Karla Lukaša 11, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Šutalo, odvjetnik u Vinkovcima, radi isplate iznosa od 1.139.336,00 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-89/2020-10 od 16. prosinca 2021., u sjednici vijeća održanoj 15. veljače 2022.

presudio je

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-89/2020-10 od 16. prosinca 2021.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovački sud u Bjelovaru je odbio tužbeni zahtjev radi isplate iznosa od 120.000,00 kn s osnove redovnog investicijskog održavanja prodavaonice br. 29. upisan u zk. č. 86. k.o. Žabno i iznosa od 254.838 DEM plativo u kunama po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja s osnove vrijednosti građevina podignutih na zk. č. 33/3-prodavaonica br. 33 k.o. Žabno.

2. U obrazloženju presude sud navodi da je sud na prijedlog tužitelja odredio izvođenje dokaza građevinskim vještačenjem po građevinskom vještaku Branku Kašiku za koji tužitelj nije uplatio određeni predujam slijedom čega je sud odustao od izvođenja tog dokaza. Osim toga, tužitelj nije dostavio dokaze na okolnost da je upravo on platio određene troškove radi investicijskog održavanja poslovnog prostora samoposluge br. 29. i građenja objekta koji je u naravi prodavaonica br. 33. Naime, te činjenice prvostupanjski sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi saslušanjem svjedoka Vladimira Ogumana i Bože Udovičića niti ih je moguće utvrditi bez uvida u građevinsku i drugu dokumentaciju koja se odnosi na troškove koji su predmet tužbenog zahtjeva i to prvenstveno zbog znatnog protoka vremena od izvođenja radova i činjenice da je sadašnje stanje nekretnina znatno promijenjeno u odnosu na

vrijeme u kojem su eventualni troškovi nastali. Zato je sud primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 221.a ZPP-a („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19; dalje: ZPP) odbio tužbeni zahtjev.

3. Tužitelj je podnio žalbu protiv presude, navodeći, u bitnome, da je ona zahvaćena bitnom povredom odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama i proturječna je u pogledu razlog zbog kojih sud nije izveo dokaz građevinskim vještačenjem. Naime, sud navodi da izvođenje dokaza građevinskim vještačenjem nije moguće bez uvida u odgovarajuću građevinsku dokumentaciju koja se odnosi na predmetne građevinske objekte, te da bez takve dokumentacije nije bilo moguće utvrditi vrijednost tih objekata. Navedene činjenice sud uopće nije obrazlagao, već je u odnosu na predloženo vještačenje utvrdio da je zbog tužiteljevog propusta u plaćanju predujma za vještačenje izgubljeno pravo na njegovo provođenje. Tužitelj je jasno označio i objekte na koje se odnosi njegov tužbeni zahtjev, te ih je posebno i specificirao u pogledu njihovih zemljišnoknjižnih oznaka, naziva, vrste i površine, te je u tom dijelu tužbeni zahtjev određen i preciziran. Traži naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 17.796,88 kn.

Tuženik nije podnio odgovor na žalbu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Presuda je ispitana na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava,

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 120.000,00 kn s osnove redovnog investicijskog održavanja prodavaonice br. 29. na zk. č. 86. k.o. Žabno i iznosa od 254.838,00 DEM plativo u kunama po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja s osnove vrijednosti građevina podignutih na zk. č. 33/3- prodavaonica br. 33. k.o. Žabno.

8. Iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud u ponovljenom suđenju u cijelosti postupio prema uputama drugostupanjskog suda u rješenju poslovni broj PŽ-2215/2020 od 23. lipnja 2020. te je sud na okolnost odlučnih činjenica za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva posebno u odnosu na izvođenje dokaza građevinskim vještačenjem radi utvrđenja vrijednosti ulaganja tužitelja pravilno utvrdio da upravo zbog toga što tužitelj nije u sudskom roku predujmio iznos potreban za provođenje vještačenja određen rješenjem suda još 26. rujna 2000. a niti je u tom roku predložio produljenje roka za uplatu predujma. Stoga je sud prvog stupnja pravilnom primjenom odredbe čl. 153. st. 3. ZPP-a odustao od izvođenja tog dokaza.

9. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da se eventualna ulaganja i visinu tih ulaganja u nekretnine, koje su u nespornom vlasništvu tuženika, nije mogao sa sigurnošću utvrditi saslušanjem svjedoka Vladimira Ogumana i Bože Udovičića jer tužitelj pored predloženog dokaza

građevinskim vještačenjem nije predložio niti jedan drugi dokaz na okolnost njegovog ulaganja u nekretnine. Naime, tužitelj je u podnesku od 23. studenog 1999., iznio činjenice na kojima temelji svoj tužbeni zahtjev i predložio dokaze radi utvrđivanja tih činjenica koje se svode na saslušanje svjedoka i izvođenja dokaza vještačenjem. Pored toga, izvođenje dokaza građevinskim vještačenjem, samo za sebe, nije dostatno dokazno sredstvo na okolnost tuženikovog ulaganja u nekretnine i troškova redovnog investicijskog održavanja bez prilaganja drugih dokaza na tu okolnost.

10. Pogrešno je žaliteljevo shvaćanje da se dokazi izvode da bi dopunili činjeničnu osnovu tužbenog zahtjeva pa da je dovoljno predložiti izvođenje dokaza bez prethodnog iznošenja odlučnih činjenica radi čijeg utvrđivanja bi se ti dokazi izvodili već se dokazi izvode da bi se utvrdilo jesu li iznesene činjenične tvrdnje istinite (čl. 220. st. 2. ZPP-a). Tužitelj osim navoda da je s njegove strane ulaganje u tuženikovu nekretninu učinjeno nije predložio druga adekvatna dokazna sredstva na tu okolnost.

11. Prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredbi o teretu dokazivanja iz čl. 221.a iznio jasne i valjane razloge koji nisu proturječni izvedenim dokazima slijedom čega presuda nije zahvaćane bitnom povredom odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

12. Zato je, primjenom čl. 368. t. 1. ZPP-a, odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude.

13. Stoga je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu.

Zagreb, 15. veljače 2022.

Predsjednica vijeća
Kristina Saganić

Broj zapisa: **eb306-f23d2**

Kontrolni broj: **080b9-68824-25957**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KRISTINA SAGANIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.